

פרשת תזריע פרק יג טומאת הצרעת

עמוד ג: מילים מנחות

מילים מנחות-
הכחן (7*8=56) האיש היחידי שקובע את דינו של הנגוע, על ידי ראייה והכרזת דינו. ראה (7*6=42) פעולה יחידה שעל פיה קובע הכהן אם הנגוע טמא או טהור.

וידבר ה', אל-משה ואל-אהרן לאמר. ב אדם, כי-יהיה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת, והיה בעור-בשרו, לנגע צרעת-והובא אל-אהרן הכהן, או אל-אחד מבניו הפנהנים. ג וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו-נגע צרעת הוא; וראהו הכהן וטמא אתו. ד ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה, לא-הפך לבן-והסגיר הכהן את-הנגע, שבעת ימים. ה וראהו הכהן ביום השביעי, והיה הנגע עמד בעינו, לא-פשה הנגע בעור-והסגירו הכהן שבעת ימים, שנית. ו וראה הכהן אתו ביום השביעי, שנית, והנה כחה הנגע ולא-פשה הנגע בעור-וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהרו. ז ואם-פשה תפשה המספחת בעור, אחרי הראתו אל-הכהן לטהרתו; וראה שנית אל-הכהן. ח וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור-וטמאו הכהן צרעת הוא.

ט נגע צרעת כי תהיה באדם; והובא אל-הכהן. י וראה הכהן, והנה שאת-לבנה בעור, והיא, הפכה שער לבן; ומחית בשר חי בשאת. יא צרעת נושנת הוא בעור בשרו, וטמאו הכהן: לא יסגרנו, כי טמא הוא. יב ואם-פרוח תפרח הצרעת, בעור, וכסתה הצרעת את-כל-עור הנגע, מראשו ועד-רגליו-לכל-מראה, עיני הכהן. יג וראה הכהן, והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו-וטהרו, את-הנגע: כלו הפך לבן, טהור הוא. יד וביום הראתו בו בשר חי וטמא. טו וראה הכהן את-הבשר החי וטמאו: הבשר החי טמא הוא צרעת הוא. טז או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן; ובא אל-הכהן. יז וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן-וטהרו הכהן את-הנגע טהור הוא.

יח ובשר, כי-יהיה בו-בערו שחין; ונרפא. יט והיה במקום השחין, שאת לבנה, או בהרת, לבנה אדמדמת; וראה, אל-הכהן. כ וראה הכהן, והנה מראה שפל מן-העור, ושערה, הפך לבן-וטמאו הכהן נגע-צרעת הוא, בשחין פרוחה. כא ואם וראה הכהן, והנה אין-בה שער לבן, ושפלה איננה מן-העור, והיא כחה-והסגירו הכהן, שבעת ימים. כב ואם-פשה תפשה בעור-וטמא הכהן אתו נגע הוא. כג ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה-צרבת השחין הוא; וטהרו הכהן.

כד או בשר כי-יהיה בערו מכות-אש; והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדמת-או לבנה. כה וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן-העור-צרעת הוא במכה פרוחה; וטמאו הכהן נגע צרעת הוא. כו ואם וראה הכהן והנה אין-בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן-העור והוא כחה-והסגירו הכהן שבעת ימים. כז וראהו הכהן ביום השביעי: אם-פשה תפשה בעור-וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא. כח ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא-פשתה בעור והוא כחה-שאת המכה הוא; וטהרו הכהן-כי-צרבת המכה הוא.

כט ואיש או אשה, כי-יהיה בו נגע בראש, או בזקן. ל וראה הכהן את-הנגע והנה מראה עמק מן-העור, ובו שער צהב, דק-וטמא אתו הכהן נתק הוא, צרעת הראש או הזקן הוא. לא וכי-ראה הכהן את-נגע הנתק, והנה אין-מראהו עמק מן-העור, ושער שחר, אין בו-והסגיר הכהן את-נגע הנתק, שבעת ימים. לב וראה הכהן את-הנגע, ביום השביעי, והנה לא-פשה הנתק, ולא-היה בו שער צהב; ומראה הנתק, אין עמק מן-העור. לד והתגלח-ואת-הנתק, לא יגלח; והסגיר הכהן את-הנתק שבעת ימים, שנית. לו וראה הכהן את-הנתק ביום השביעי, והנה לא-פשה הנתק בעור, ומראהו, איננו עמק מן-העור-וטהרו אתו הכהן, וכבס בגדיו וטהרו. לה ואם-פשה יפשה הנתק, בעור, אחרי, טהרתו. לו וראהו הכהן, והנה פשה הנתק, בעור-לא-יבקר הכהן לשער הצהב, טמא הוא. לז ואם-בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח-בו נרפא הנתק-טהור הוא; וטהרו הכהן. לח ואיש או-אשה כי-יהיה בעור-בשרם בקהות-בהרת לבנת: בחק הוא פרח בעור, טהור הוא.

מ ואיש, כי ימרט ראשו-קרח הוא טהור הוא. מא ואם מפאת פניו ימרט ראשו-גבת הוא טהור הוא. מב וכי-יהיה בקרחת או בגבת נגע לבן אדמדמ-צרעת פרוחה הוא בקרחתו או בגבתו. מג וראה אתו הכהן והנה שאת-הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבתו-כמראה צרעת עור בשר. מד איש-צרוע הוא טמא הוא; טמא וטמאנו הכהן בראשו נגעו. מה והצרוע אשר-בו הנגע; בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל-שפם יעטה;

וטמא טמא יקרא. מו כל-ימי אשר הנגע בו וטמא-טמא הוא: ביד יושב מחוץ למחנה מושבו. מז והבגד כי-יהיה בו נגע צרעת: בגד צמר או בגד פשתים. מח או ב ישי או בערב לפשתים ולצמר; או בעור, או בכל-מלאכת עור. מט והיה הנגע ירקרק או אדמדמ, בבגד או בעור או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור-נגע צרעת, הוא; והראה, את-הכהן. נ וראה הכהן, את-הנגע; והסגיר את-הנגע שבעת ימים. נא וראה את-הנגע ביום השביעי, כי-פשה הנגע בבגד או-בשתי או-בערב או בעור, לכל אשר-יעשה העור, למלאכה-צרעת ממארת הנגע, טמא הוא. נב ושרף את-הבגד או את-השתי או את-הערב, בצמר או בפשתים, או את-כל-כלי העור, אשר-יהיה בו הנגע: כי-צרעת ממארת הוא באש תשרף. נג ואם וראה הכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב; או בכל-כלי-עור. נד וצנה הכהן וכבסו את אשר-בו הנגע; והסגירו שבעת-ימים שנית. נה וראה הכהן אחרי הכבס את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-עיניו והנגע לא-פשה-טמא הוא באש תשרפנו: פחתת הוא בקרחתו או בגבתו. נו ואם ראה הכהן והנה כחה הנגע אחרי הכבס אתו-וקרע אתו מן-הבגד או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב. נז ואם-תראה עוד בבגד או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור-פרחת הוא: באש תשרפנו את אשר-בו הנגע. נח והבגד או-השתי או-הערב או-כל-כלי העור אשר תכבס וקר מהם הנגע-וכבס שנית וטהרו. נט זאת תורת נגע-צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל-כלי-עור-לטהרו או לטמאו.

ממש כמו בדיני אבל. מתאבל על גופו וכך במדבר יביב - אל נא תהי כמות אשר... ויאכל חצי בשרו. גם שם בצרעת.

צמד מילים רק כאן, בירמיהו טו, יז ואיכה א, א, לומר שהוא כמו באבלות ולהדגיש ריחוק של מצורע מחברה.

ביטויים משונים לבגדים!! אלא שנאמרו בגלל סמיכות לצרעת הקרחת וגבתה.

מילה כמעט יחידאית בתנ"ך עם 4 פתרונים

4 נסמכים לסומך אחד. רק פה ובישעיה י, יג.

Given the sheer number of times that the words “kohen” and “to see” appear in this perek it is clear that this is not a physical disease that can be treated by a medical doctor using standard treatments, but a condition whose spiritual source has physical manifestations that can only be treated by a man of the spirit who closely examines the individual.

But what is the source of this condition?

Pesukim 45-46 that offer a summary of these laws include language that appears in only three other places in the entire Tanakh – regarding mourners who are separated and removed from the community. In our case, as well, the individual who is suffering from biblical leprosy has removed himself from the community by means of *lashon ha-ra* or some other anti-social behavior, like the selfishness of Gehazi, Elisha’s servant or the haughtiness of Na’aman.

There is, however, a way to return from these behaviors, and even to rise to the level of a kohen, as is described in the following *parasha*.